KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 950/2014

(2014. gada 4. septembris),

ar ko atver pagaidu ārkārtas atbalsta shēmu noteiktu sieru privātai uzglabāšanai un iepriekš nosaka atbalsta summu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 ([1]), un jo īpaši tās 219. panta 1. punktu saistībā ar tās 228. pantu,

tā kā:

(1) Krievijas valdība 2014. gada 7. augustā ieviesa aizliegumu no Savienības uz Krieviju importēt konkrētus produktus, tostarp piena produktus. Ņemot vērā, ka eksports uz Krieviju ir 33 % no kopējā Savienības siera eksporta, no piena produktiem šis aizliegums visvairāk ietekmē sieru. Turklāt siera tirdzniecībā Krievija ir ekskluzīvs Baltijas valstu un Somijas partneris un citām dalībvalstīm, piemēram, Vācijai, Nīderlandei vai Polijai, — būtisks tirdzniecības piegāžu galamērķis.

(2) Sieru eksports uz Krieviju 2013. gadā bija vairāk nekā 250 000 tonnu, un pastāv risks, ka šis daudzums kā būtisks īpatsvars būs jāabsorbē iekšējam tirgum, izjaucot tā līdzsvaru un spiežot uz leju cenas.

(3) Situācijā, kas nesen radusies, ar Regulā (ES) Nr. 1308/2013 pieejamajiem tirgus intervences pasākumiem nepietiek, jo tie attiecas tikai uz sieriem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

(4) Būtiskas nelīdzsvarotības draudus siera tirgū varētu mazināt vai likvidēt ar uzglabāšanu. Tāpēc ir lietderīgi piešķirt siera privātas uzglabāšanas atbalstu un tā summu noteikt jau iepriekš.

(5) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 17. pantā privātās uzglabāšanas atbalstu paredzēts piešķirt attiecībā uz sieriem, kas ieguvuši aizsargātas cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 ([2]). Lai gan importa aizliegums skar sierus ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, tie ir tikai minimāla daļa no visa uz Krieviju eksportēto sieru klāsta. Operativitātes un administratīvas efektivitātes apsvērumu dēļ ir lietderīgi izveidot vienotu privātās uzglabāšanas atbalsta shēmu, kas aptver visu veidu sierus.

(6) Ir lietderīgi to neattiecināt uz svaigajiem sieriem, kas uzglabāšanai nav piemēroti.

(7) Kopumā, lai atvieglotu pārvaldību un kontroli, privātas uzglabāšanas atbalsts būtu jāpiešķir tikai tiem tirgus dalībniekiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir tur reģistrēti PVN maksātāji.

(8) Lai nodrošinātu, ka kārtību var pienācīgi uzraudzīt, ar šo regulu būtu nosaka uzglabāšanas līguma noslēgšanai vajadzīgā informācija un līgumslēdzēju pušu pienākumi.

(9) Lai shēma sekmīgāk darbotos, līgumiem būtu jāattiecas uz konkrētu minimālo daudzumu un uz pienākumiem, kuri jāpilda līgumslēdzējai pusei, jo īpaši tādiem pienākumiem, kuri par uzglabāšanas darbību pārbaudi atbildīgajai kompetentajai iestādei dod iespēju faktiski pārbaudīt uzglabāšanas apstākļus.

(10) Lai varētu piešķirt privātas uzglabāšanas atbalstu, viena no primārajām prasībām ir līguma regulētā daudzuma uzglabāšana nolīgtajā laikā. Ņemot vērā tirdzniecības praksi un praktiskus apsvērumus, attiecībā uz daudzumu, par kuru pienākas atbalsts, būtu jāatļauj pielaide.

(11) Lai nodrošinātu, ka uzglabāšanu pienācīgi pārvalda, ir lietderīgi pieņemt noteikumus par maksājamās atbalsta summas samazināšanu tad, ja līguma regulētajā uzglabāšanas laikā uzglabātais daudzums ir mazāks par līguma regulēto daudzumu un ja nav pilnībā ievērots uzglabāšanas laiks.

([1]) OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regula (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

(12) Atbalsta summa būtu jānosaka, pamatojoties uz uzglabāšanas izmaksām un/vai citiem būtiskiem tirgus elementiem. Ir lietderīgi noteikt atbalstu par fiksētām uzglabāšanas izmaksām, kas radušās, attiecīgos produktus novietojot uzglabāšanā un izņemot no tās, un par dienas izmaksām uzglabāšanai aukstumā un par uzglabāšanas finansiālajām izmaksām.

(13) Jānorāda, ar kādiem nosacījumiem var piešķirt avansa maksājumu, kā var koriģēt atbalstu gadījumos, kur nav pilnībā ievērots līguma regulētais daudzums, kā veic pārbaudes par tiesībām pretendēt uz atbalstu, iespējamās sankcijas un informācija, kas dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai.

(14) Ir lietderīgi paredzēt iespēju attiecībā uz iesniegtiem pieteikumiem noteikt samazināšanas koeficientu, ja tas nepieciešams, lai pasākumi nepārsniegtu apjomus, kuriem privātās uzglabāšanas atbalsta shēma ir izveidota.

(15) Būtu jāparedz arī noteikumi par dokumentāciju, uzskaiti un pārbaužu biežumu un veidu.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredzēts pagaidu ārkārtas atbalsts ar KN kodiem 0406 20, 0406 30, 0406 40 un 0406 90 apzīmēto sieru un ar KN kodu 0406 10 apzīmētā saldētā biezpiena privātai uzglabāšanai.

Attiecībā uz šīs pagaidu shēmas aptvertajiem produktiem nosaka maksimālo apjomu — 155 000 tonnas.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā "dalībvalstu kompetentās iestādes" ir iestādes vai struktūrvienības, kuras dalībvalstis akreditējušas kā maksājumu aģentūras, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ([1]) 7. panta nosacījumiem.

3. pants

Produktu atbilstība

1. Lai sieru varētu kvalificēt 1. pantā minētajam privātās uzglabāšanas atbalstam, turpmāk "atbalsts", sieram jābūt Savienības izcelsmes labas tirdzniecības kvalitātes sieram un uzglabāšanas līguma sākuma dienā tā minimālajam vecumam jāatbilst tādam nogatavināšanas laikam, kas palielina siera vērtību.

2. Siers atbilst vismaz šādām prasībām:

(a) katra partija sver vismaz 0,5 tonnas,

(b) tas neizdzēšami marķēts ar norādi par ražošanas uzņēmumu un izgatavošanas dienas datumu, turklāt norādi atļauts kodēt,

(c) uz tā ir uzglabāšanas sākuma datums,

(d) par to nav agrāk nav slēgts uzglabāšanas līgums.

3. Ja noliktavas pārvaldnieks apņemas uzturēt reģistru, kurā 2. punkta c) apakšpunktā minētajā uzglabāšanas sākuma datumā ieraksta 2. punkta b) apakšpunktā minētos datus, dalībvalstis var noteikt atbrīvojumu attiecībā uz pienākumu uz siera norādīt uzglabāšanas sākuma datumu.

4. pants

Atbalsta pieteikumi

1. Tirgus dalībnieks, kas vēlas saņemt atbalstu, iesniedz pieteikumu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā produktus uzglabā.

2. Tirgus dalībnieki, kas pieteicas uz atbalstu, Savienībā veic uzņēmējdarbību un ir tajā reģistrēti PVN maksātāji.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

3. Atbalsta pieteikumus var iesniegt no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Pieteikumu iesniegšanas termiņš ir 2014. gada 31. decembris.

4. Atbalsta pieteikumi attiecas uz produktiem, kas pilnībā novietoti glabāšanā.

5. Pieteikumus iesniedz ar tādu paņēmienu, ko attiecīgā dalībvalsts darījusi pieejamu tirgus dalībniekiem.

Dalībvalstu kompetentās iestādes var pieprasīt elektroniskiem pieteikumiem pievienot uzlabotu elektronisko parakstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/93/EK ([1]) 2. panta 2. punkta nozīmē vai elektronisko parakstu, kas piedāvā parakstam raksturīgajām funkcijām līdzvērtīgu nodrošinājumu, piemērojot tos pašus noteikumus un nosacījumus, kā Komisijas Lēmumā 2004/563/EK, *Euratom* ([2]) un tā īstenošanas noteikumos izklāstītie Komisijas noteikumi par elektroniskajiem un digitālajiem dokumentiem.

6. Pieteikums ir pieņemams tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

(a) tas atsaucas uz šo regulu;

(b) tajā norādīti pieteikuma iesniedzēja identifikācijas dati: vārds vai nosaukums, adrese un PVN reģistrācijas numurs;

(c) tajā norādīts produkts ar tā attiecīgo sešciparu KN kodu;

(d) tajā norādīts produktu daudzums;

(e) tajā norādīts uzglabāšanas laiks;

(f) tajā norādīts uzglabāšanas vietas nosaukums un adrese, uzglabātās partijas numurs un attiecīgā gadījumā apstiprinājuma numurs, kas identificē ražošanas uzņēmumu;

(g) tajā nav ietverti nekādi citi pieteikuma iesniedzēja ieviesti papildu nosacījumi, kā vien šajā regulā noteiktie;

(h) tas iesniegts pieteikuma iesniegšanas dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām.

7. Pieteikumu saturu pēc to iesniegšanas negroza.

5. pants

Līgumu slēgšana

1. Līgumus slēdz starp tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā produkti tiek uzglabāti, un pieteikuma iesniedzēju, turpmāk "līgumslēdzēja puse".

2. Līgumus noslēdz 30 dienu laikā pēc 4. panta 6. punkta f) apakšpunktā minētās informācijas saņemšanas dienas, ar nosacījumu, ka vēlāk attiecīgā gadījumā tiek apstiprināts tiesīgums par produktiem pretendēt uz atbalstu, kā minēts 14. panta 2. punkta otrajā daļā. Ja tiesīgums pretendēt uz atbalstu nav apstiprināts, attiecīgo līgumu uzskata par spēkā neesošu.

6. pants

Līgumslēdzējas puses pienākumi

1. Līgumos nosaka vismaz šādus līgumslēdzējas puses pienākumus:

(a) līguma regulētajā uzglabāšanas laikā novietot uzglabāšanā līguma regulēto daudzumu un, uzņemoties risku un izdevumus, to uzglabāt apstākļos, kas nodrošina produktu īpašību saglabāšanu, uzglabātos produktus neaizstājot ar citiem vai nepārvedot tos uz citu uzglabāšanas vietu; Ja līgumslēdzēja puse iesniedz pamatotu pieprasījumu, kompetentā iestāde var atļaut uzglabātos produktus pārvietot;

(b) saglabāt dokumentus par svēršanu, kas sagatavoti brīdī, kad produktus nodod uzglabāšanas vietā;

(c) ļaut kompetentajai iestādei jebkurā brīdī pārbaudīt, vai tiek pildīti visi līgumā noteiktie pienākumi;

(d) uzglabātos produktus darīt viegli piekļūstamus un individuāli identificējamus: katru atsevišķi uzglabāto vienību marķē, norādot dienu, kad tā novietota uzglabāšanā, līguma numuru, produktu un svaru. Tomēr attiecībā uz prasību marķējumā norādīt līguma numuru dalībvalstis var noteikt atbrīvojumu, ja noliktavas pārvaldnieks līguma numuru apņemas ierakstīt 3. panta 2. punktā minētajā reģistrā.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. decembra Direktīva 1999/93/EK par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.).
([2]) Komisijas 2004. gada 7. jūlija Lēmums 2004/563/EK, *Euratom* par grozījumiem tās reglamentā (OV L 251, 27.7.2004., 9. lpp.).

2. Par visu dokumentu pārbaudi atbildīgajai iestādei līgumslēdzēja puse par katru līgumu dara pieejamu šādu informāciju, jo īpaši paverot iespēju attiecībā uz privātā uzglabāšanā novietotiem produktiem verificēt:

(a) apstiprinājuma numuru, kas identificē ražošanas uzņēmumu un ražotāju dalībvalsti;

(b) produktu izcelsmi un izgatavošanas datumu;

(c) datumu, kad produkti novietoti uzglabāšanā;

(d) iepakoto gabalu svaru un skaitu;

(e) atrašanos uzglabāšanā un uzglabāšanas adresi;

(f) līgumā noteiktā uzglabāšanas laika paredzamās beigas un papildus sniegto faktiskās izņemšanas datumu.

3. Līgumslēdzēja puse vai attiecīgā gadījumā uzglabāšanas vietas operators noliktavā tur pieejamu krājumu uzskaiti pēc līguma numura par:

(a) privātā uzglabāšanā novietoto produktu identifikāciju pa partijām;

(b) datumu, kad notikusi novietošana uzglabāšanā un izņemšana no tās;

(c) daudzumu pa uzglabātajām partijām;

(d) produktu atrašanās vietu noliktavā.

7. pants

Līguma regulētais uzglabāšanas laiks

1. Līguma regulētais uzglabāšanas laiks sākas nākamajā dienā pēc dienas, kad kompetentās iestādes saņēmušas 4. panta 6. punkta f) apakšpunktā minēto informāciju.

2. Līguma regulētā uzglabāšana beidzas dienu pirms dienas, kurā notiek izņemšana no uzglabāšanas.

3. Atbalstu var piešķirt tikai tad, ja līguma regulētās uzglabāšanas laiks ir no 60 līdz 210 dienām.

8. pants

Izņemšana no uzglabāšanas

1. Produktus var sākt izņemt no uzglabāšanas nākamajā dienā pēc līgumā paredzētā uzglabāšanas laika pēdējās dienas.

2. No uzglabāšanas izņem pilnas partijas vai, ja kompetentā iestāde ļauj, mazākus daudzumus. Tomēr 14. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētajā gadījumā no noliktavas var izvest tikai daudzumu, kam uzlikta plomba.

3. Pirms līgumslēdzēja puse plāno sākt izņemt produktus no uzglabāšanas, tā saskaņā ar 14. panta 5. punkta noteikumiem informē kompetento iestādi.

4. Ja 30 dienu laikā pēc izņemšanas no uzglabāšanas vietas 3. punkta prasība nav izpildīta, bet kompetentā iestāde piekrīt, ka ir sniegti pietiekami pierādījumi par datumu, kad notikusi izņemšana no uzglabāšanas, un par attiecīgajiem daudzumiem, atbalstu par 15 % samazina un maksā tikai par periodu, par kuru līgumslēdzēja puse sniedz kompetentajai iestādei pietiekamus pierādījumus, ka produkts ir bijis līguma regulētajā uzglabāšanā.

5. Ja 30 dienu laikā pēc izņemšanas no uzglabāšanas vietas 3. punkta prasība nav izpildīta un kompetentā iestāde neatzīst, ka ir sniegti pietiekami pierādījumi par datumu, kad notikusi izņemšana no uzglabāšanas, un par attiecīgajiem daudzumiem, par attiecīgo līgumu atbalstu nemaksā.

9. pants

Atbalsta summas

Atbalsts ir:

— EUR 15,57 par uzglabāšanā novietota produkta tonnu (fiksētām uzglabāšanas izmaksām);

— EUR 0,40 par tonnu dienā (līguma regulētai uzglabāšanai).

10. pants

Atbalsta avansa maksājums

1. Pēc 60 uzglabāšanas dienām pēc līgumslēdzējas puses pieprasījuma atbalstu var vienreizēji izmaksāt avansā ar nosacījumu, ka līgumslēdzēja puse iemaksā nodrošinājumu, kas vienāds ar avansa maksājumu, kuram pieskaitīti 10 %.

2. Avansa maksājums nedrīkst pārsniegt atbalsta summu, kas atbilst uzglabāšanas laikam 90 dienas vai attiecīgā gadījumā trīs mēneši. 1. punktā minēto nodrošinājumu atbrīvo, tiklīdz ir samaksāts atbalsta atlikums.

11. pants

Atbalsta maksājums

1. Atbalstu vai, ja piešķirts avansa maksājums saskaņā ar 10. pantu, atbalsta atlikumu maksā, pamatojoties uz maksājuma pieteikumu, kuru līgumslēdzēja puse iesniegusi triju mēnešu laikā pēc līguma regulētā uzglabāšanas laika beigām.

2. Ja triju mēnešu laikā, lai gan līgumslēdzēja puse ir nekavējoties rīkojusies, lai laikus sagādātu attaisnojošus dokumentus, minētā puse tos nevar uzrādīt, tai var piešķirt pagarinājumus, kas kopā nedrīkst pārsniegt trijus mēnešus.

3. Atbalstu vai atbalsta atlikumu izmaksā 120 dienu laikā pēc atbalsta maksājuma pieteikuma iesniegšanas dienas ar nosacījumu, ka līgumā noteiktie pienākumi ir izpildīti un ir veikta galīgā pārbaude. Tomēr, ja notiek administratīva izmeklēšana, maksājumu neveic, kamēr uz to nav atzītas tiesības.

4. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, ja līguma regulētajā uzglabāšanas laikā faktiski uzglabātais daudzums ir mazāks par līgumā noteikto daudzumu un nav mazāks par 95 % no minētā daudzuma, atbalstu maksā par faktiski uzglabāto daudzumu. Tomēr, ja kompetentā iestāde konstatē, ka līgumslēdzēja puse rīkojusies tīši vai nolaidīgi, tā var lemt atbalstu samazināt vai to nemaksāt.

5. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, ja līguma regulētajā uzglabāšanas laikā faktiski uzglabātais daudzums ir mazāks par 4. punktā norādīto īpatsvaru, bet nav mazāks par 80 % no līgumā noteiktā daudzuma, atbalstu par faktiski uzglabāto daudzumu samazina uz pusi. Tomēr, ja kompetentā iestāde konstatē, ka līgumslēdzēja puse rīkojusies tīši vai nolaidīgi, tā var lemt atbalstu vēl vairāk samazināt vai to nemaksāt.

6. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, ja līguma regulētajā uzglabāšanas laikā faktiski uzglabātais daudzums ir mazāks par 80 % no līgumā noteiktā daudzuma, atbalstu nemaksā.

7. Ja pārbaudēs uzglabāšanas laikā vai izņemšanas brīdī konstatē bojātus produktus, par šiem daudzumiem atbalstu nemaksā. Pārējā uzglabājamā partija, par kuru joprojām ir tiesības pretendēt uz atbalstu, nav mazāka par 3. panta 2. punktā noteikto minimālo daudzumu. Tāds pats noteikums ir spēkā gadījumos, kur minētā iemesla dēļ daļu no uzglabājamās partijas izņem pirms minimālā uzglabāšanas laika beigām.

Bojātus produktus 4., 5. un 6. punktā minētajā faktiski uzglabātā daudzuma aprēķinā neiekļauj.

8. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, ja līgumslēdzēja puse attiecībā uz visu uzglabāto daudzumu neievēro līguma regulētā uzglabāšanas laika beigas, kas noteiktas 7. panta 3. punktā, par katru kalendāro dienu, kad termiņš nav ievērots, atbalsta summu attiecīgajam līgumam samazina par 10 %. Tomēr šis samazinājums nepārsniedz 100 % no atbalsta summas.

12. pants

Paziņojumi un uzraudzība

1. Dalībvalstis Komisijai līdz katrai otrdienai paziņo iepriekšējā nedēļā noslēgtajos līgumos paredzētos daudzumus sadalījumā pa uzglabāšanas laikiem, kā arī produktu daudzumus, par kuriem ir iesniegti atbalsta pieteikumi.

Kolīdz Komisija ir konstatējusi, ka daudzumi, par ko ir iesniegti atbalsta pieteikumi, tuvojas 1. pantā minētajam maksimālajam daudzumam, tā par to informē dalībvalstis.

Ja Komisija ir informējusi dalībvalstis par to, ka daudzumi, par kuriem ir iesniegti atbalsta pieteikumi, tuvojas 1. pantā minētajam maksimālajam daudzumam, dalībvalstis katru darba dienu pirms plkst. 14.00 (Briseles laiks) informē Komisiju par produktu daudzumiem, par ko iepriekšējā darba dienā iesniegti atbalsta pieteikumi.

2. Pamatojoties uz paziņojumiem, kas saņemti saskaņā ar 1. punktu, Komisija pārliecinās par to, ka nav pārsniegts 1. pantā minētais maksimālais daudzums.

Ja, pamatojoties uz minētajiem paziņojumiem, Komisija konstatē, ka 1. pantā minētais maksimālais daudzums ir pārsniegts, tā nekavējoties informē visas dalībvalstis.

3. Ja Komisija ir dalībvalstis informējusi par to, ka 1. pantā minētais daudzums ir pārsniegts, dalībvalstis attiecīgi informē tirgus dalībniekus.

4. Ne vēlāk kā līdz mēneša beigām dalībvalstis Komisijai dara zināmu šādu informāciju par iepriekšējo mēnesi:

(a) attiecīgajā mēnesī glabāšanā novietoto un no glabāšanas izņemto produktu daudzumi;

(b) attiecīgā mēneša beigās glabāšanā esošo produktu daudzumi;

(c) tādu produktu daudzumi, kuriem ir beidzies līguma regulētais uzglabāšanas laiks.

5. Dalībvalstu paziņojumus, kas minēti 1. un 4. punktā, Komisijai izdara saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 792/2009 ([1]).

13. pants

Maksimālā daudzuma ievērošanai paredzētie pasākumi

Ja, pilnā daudzumā pieņemot produktus, par kuriem kādā noteiktā dienā ir iesniegti atbalsta pieteikumi, tiktu pārsniegts 1. pantā minētais maksimālais daudzums, Komisija ar īstenošanas aktu, ko pieņem, nepiemērojot Regulas (ES) Nr. 1308/2013 229. panta 2. un 3. punktā minēto procedūru, nosaka piešķīruma koeficientu, kuru piemēro daudzumiem, kas atbilst attiecīgajā dienā Komisijai paziņotajiem pieteikumiem. Ar piešķīruma koeficientu to produktu kopējo daudzumu, par kuriem ir tiesības pretendēt uz pagaidu ārkārtas atbalstu privātai uzglabāšanai, ierobežo tā, ka tas nepārsniedz 1. pantā minēto maksimālo daudzumu.

14. pants

Pārbaudes

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu. Šie pasākumi ietver atbalsta pieteikumu pilnīgu administratīvu pārbaudi, kuru papildina ar pārbaudēm uz vietas, kā noteikts 2. līdz 8. punktā.

2. Produktus, ko nodod glabāšanā, par pārbaudēm atbildīgās iestādes pārbauda 30 dienu laikā no dienas, kad saņemta 4. panta 6. punkta f) apakšpunktā minētā informācija.

Neskarot šā panta 5. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, lai nodrošinātu, ka par uzglabātajiem produktiem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, fiziski pārbauda reprezentatīvu paraugu izlasi vismaz 5 % apmērā no uzglabāšanā novietotā daudzuma, lai pārliecinātos, ka attiecībā uz cita starpā produktu svaru, identifikāciju un veidu uzglabātās partijas atbilst līguma noslēgšanas pieteikumā sniegtajām ziņām.

3. Ja dalībvalsts var norādīt pienācīgi pamatotus iemeslus, 2. punktā noteikto 30 dienu termiņu var pagarināt par 15 dienām.

4. Par pārbaudi atbildīgā iestāde:

(a) 2. punktā paredzētās pārbaudes laikā produktus pa līgumdaudzumiem, uzglabāto partiju daudzumiem vai pa mazākiem daudzumiem plombē vai

(b) veic neizziņotu pārbaudi, lai pārliecinātos, ka uzglabāšanas vietā atrodas līguma regulētais daudzums.

([1]) Komisijas 2009. gada 31. augusta Regula (EK) Nr. 792/2009, ar ko nosaka kārtību, kādā dalībvalstis Komisijai paziņo informāciju un dokumentus, kas pieprasīti, īstenojot tirgu kopīgo organizāciju, tiešo maksājumu režīmu, lauksaimniecības produktu veicināšanas pasākumus, kā arī režīmus, ko piemēro attālākajiem reģioniem un Egejas jūras nelielajām salām (OV L 228, 1.9.2009., 3. lpp.).

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētā pārbaude aptver vismaz 10 % no līgumā paredzētā kopējā daudzuma un ir reprezentatīva. Šādas pārbaudes aptver 6. panta 3. punktā minētās krājumu uzskaites dokumentus un attaisnojošos dokumentus, piemēram, svēršanas kvītis un piegādes pavadzīmes, kā arī produktu svara un veida verificēšanu un to identificēšanu vismaz attiecībā uz 5 % no neizziņotajā pārbaudē pārbaudītā daudzuma.

5. Līguma regulētā uzglabāšanas laika beigās par pārbaudi atbildīgā iestāde, aptverot vismaz pusi no līgumu skaita, izlases kārtībā verificē uzglabāšanā esošo produktu svaru un identifikāciju. Šīs pārbaudes nolūkā līgumslēdzēja puse informē kompetento iestādi, norādot attiecīgās uzglabātās partijas, vismaz piecas darba dienas pirms:

(a) līguma regulētā maksimālā uzglabāšanas laika beigām vai

(b) izņemšanas darbību sākšanas, ja produktus izņem pirms līguma regulētā maksimālā uzglabāšanas laika beigām.

Dalībvalstis var akceptēt par piecām darba dienām īsāku termiņu.

6. Ja piemēro 4. punkta a) apakšpunktā paredzēto iespēju, līguma regulētā uzglabāšanas laika beigās verificē uzlikto plombu esību un veselumu. Plombu uzlikšanas un manipulāciju izmaksas sedz līgumslēdzēja puse.

7. Jebkādas paraugu izlases produktu kvalitātes un sastāva verificēšanai ņem par pārbaudi atbildīgās iestādes amatpersonas vai to klātbūtnē.

Svara fizisku pārbaudi vai verificēšanu veic minēto amatpersonu klātbūtnē svēršanas procedūrā.

Revīzijas izsekojamības nolūkā visus minēto amatpersonu pārbaudītos krājumus, kā arī finanšu uzskaiti un dokumentus kontroles apmeklējuma laikā apzīmogo vai paraksta ar iniciāļiem. Ja verificē datorizētu uzskaiti, izdrukā un pārbaudes lietā saglabā kopiju.

15. pants

Revīzijas ziņojumi

1. Par pārbaudīšanu atbildīgā iestāde par katru pārbaudi uz vietas sastāda kontroles ziņojumu. Ziņojumā precīzi apraksta dažādos pārbaudītos priekšmetus.

Ziņojumā norāda:

(a) pārbaudes sākšanas datumu un laiku;

(b) ziņas par iepriekšējo paziņošanu;

(c) pārbaudes ilgumu;

(d) klātesošās atbildīgās personas;

(e) veikto pārbaužu veidu un apmēru, konkrētāk, sniedzot ziņas par pārbaudītajiem dokumentiem un produktiem;

(f) konstatējumus un secinājumus;

(g) vai ir vajadzīga pēcpārbaude.

Ziņojumu paraksta atbildīgās amatpersonas un ar parakstu apstiprina līgumslēdzēja puse vai attiecīgā gadījumā noliktavas operators, un to iekļauj maksājuma lietā.

2. Tādu būtisku pārkāpumu gadījumā, kas skar vismaz 5 % no viena pārbaudītā līguma aptverto produktu daudzumiem, verificēšanu attiecina uz lielāku paraugu izlasi, kas jānosaka par pārbaudi atbildīgajai iestādei.

3. Pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā smagums, apmērs, ilgums un atkārtošanās, par pārbaudi atbildīgā iestāde reģistrē jebkuru neatbilstības gadījumu, kura rezultātā var notikt izslēgšana saskaņā ar 16. panta 1. punktu un/vai nepienācīgi izmaksātā atbalsta, tostarp attiecīgā gadījumā procentu, atmaksāšana saskaņā ar minētā panta 4. punktu.

16. pants

Sankcijas

1. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē, ka pieteikuma iesniedzēja iesniegtā un no šīs regulas izrietošo tiesību piešķiršanai paredzētā dokumentā sniegta nepareiza informācija, un ja attiecīgā nepareizā informācija ir izšķirīga minēto tiesību piešķiršanai, kompetentā iestāde pieteikuma iesniedzēju attiecībā uz to pašu produktu, par kuru ir sniegta nepareizā informācija, izslēdz no atbalsta piešķiršanas procedūras uz vienu gadu no brīža, kad ir pieņemts galīgais administratīvais lēmums par pārkāpuma konstatēšanu.

2. 1. punktā paredzēto izslēgšanu neveic, ja pieteikuma iesniedzējs kompetentajai iestādei pieņemami pierāda, ka minētajā punktā norādītā situācija ir radusies nepārvaramas varas vai acīmredzamas kļūdas dēļ.

3. Nepienācīgi izmaksātu atbalstu no attiecīgajiem tirgus dalībniekiem atgūst ar procentiem. *Mutatis mutandis* piemēro Komisijas Regulas (EK) Nr. 796/2004 ([1]) 73. panta noteikumus.

4. Administratīvu sankciju īstenošana un nepienācīgi izmaksātu summu atgūšana, kā paredzēts šajā pantā, neierobežo ziņošanu par pārkāpumiem Komisijai saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1848/2006 ([2]).

17. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 4. septembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

([1]) Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulās (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 73/2009, kā arī lai ieviestu savstarpēju atbilstību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 479/2008 (OV L 141, 30.4.2004., 18. lpp.).

([2]) Komisijas 2006. gada 14. decembra Regula (EK) Nr. 1848/2006 par pārkāpumiem un par tādu summu atgūšanu, kas nepareizi izmaksātas saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un informācijas sistēmas organizēšanu šajā jomā, kā arī par Regulas (EEK) Nr. 595/91 atcelšanu, (OV L 355, 15.12.2006., 56. lpp.)